

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 4. In eodem libro notata, & emendata nonnulla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

In eodem libro notata, & emendata nonnulla.

CAPVT IIII.

MODESTIÆ nomen tribus omnino locis apud Tacitum animaduerti longè aliter acceptum, quam vulgo solet. Nam cum *modestiam* ferè vocare soleamus affectionem animi de se modicè ac modestè sentientis, ipse contra interdum *modestiam* pro temeritate quadam, & infirmitate virium dicit. Eorum locorum vnus est hoc ipso in libro, ex quo pleraque tam emendauit: *Versa inde ad Tiberium preces: & ille variè differebat, de magnitudine imperij, sua modestia.* *modestiam* enim dicit modicas & exiguas vires suas, & nequaquam tanto oneri pares. Alter est libro tertio: *Simul modestia Neronis, & suæ magnitudini fidebat.* et si eo loco fortasse possit aliquis *modestiam*, animi moderationem interpretari. Sed mihi altera illa interpretatio verior videtur. Tertius est libro xii. *Quindecim dierum alimenta vrbi, non amplius, superfuisse conseruati: magnaq; deum benignitate, & modestia hiemis, reuera exiremis subuentum.* *Modestum* quoque pro modico aliquoties dixit. Quando autem semel Tacitum in manus sumpsi, non tam facile ab eo auellar: sed pauca quedam ex eodem illo primo Annalium libro, quomodo mihi legenda videantur, aperiam. Vbi igitur Asinij Galli sententia refertur, puto legendum hoc modo: *Addidit de laudibus Augusti: non, vt vulgo, Addidit laudem de Augusto.* & paulo post ita lego: *Quippe Augustus supremis sermonibus cum tractaret, quinam ad ipsius principem locum sussepturi abnuerent, aut impares vellent: vel iudem possent, cuperentq;.* *M. Lepidum dixere capam, sed aspernantem: Gallum Asinium auidum, sed minorem.* Verba autem Haterij, quæ tam variè

T leguntur,

Micretti
Lectio
LII
28

leguntur, ita puto legenda: *Quousque patieris deesse caput reipublicae?* Est autem vetus scribendi deesse, pro deesse.

Notatus vsus quidam verbi labor, aut dilabor.

CAPVT V.

Cum cœtus aliquis dissoluitur, seque, aut cœtum quisque aut quod vocant hegoria, aut hegoria que quod fert animus, alius aliud recipit, in eo legendum *dilabendi* verbum ponere Tacitus solet. Accipere potest, vt & apud antiquiores quoque eius vsus nonnullis exempla reperiantur; rariora tamen, vt opinor, mihi putavi minus vitio datum iri, si huic coeque nonnulla sub vno aspectu ponerem. Libro primo Annales ab excessu D. Augusti ita scriptum est: *Impellere paulatim nocturnis conloquiis, aut fieri vespere die, & dilapsis melioribus deterrimum quousque congregare.* Id est, cum meliores iam se ad curia corpora recepissent. Et libro secundo: *Neque copia pugna obsessores fecere, ad famam aduentus dilapsi.* Et libro XI. *Ceteris passim dilabentibus centuriones.* Et libro XII. *Vt anteirent populatores dilapsis improuisi circumfunderentur.* Et libro annalium ab excessu Neronis: *Donec fastidirent: & extremo iam die sua quisque in tentoria dilabatur.* Sed & æqualis Taciti Suetonius in Vitellio: *deserta omnia reperisset, dilabentibus & qui simul zona se aureorum plena circumdedit.* labi etiam pro eodem dixit Iuuenalis satyra sexta: *Labente officio donanda.* Labente enim officio, est, iis qui ad celebrandas nuptias officij causa conuenerant, discedentibus ac dilabentibus.